

המחיצה בין ברית המועצות לאיראן של טהראן.

ההמון החי בעוני. 98% מבני הארץ חיים כפי שחיו לפני אלפיים שנה.

הקומץ החי בפאר. 2% חיים כמשפחה מהרנית זו, שיש לה תריסר משרתים.

הגשר בין ארצות האיסלם: בשדה התעופה של טהראן אפשר למצוא כל סמלי ערב.

„איראן של מטה“: מעטים התיירים הרואים מראה זה.

מאת סופרתנו
ג'ין דייבסון

פעם היתה פרס למרבית האנשים יק אגדה; ואיראן, כמו שהיא נקראת יום — רק מקום במפה. מעמדה של איראן כיום, דרומית לרוסיה ועל גב האספקה של המלחמה הבאה, מזה אתה ביתר-חשיבות.

כשנסוע לו אדם לבקר בארץ רחבה ו, הבילתי ידועה למעשה, ששטחה 40 משטחה של ישראל — הריהו ימי שמגיע למחפר-עתיקות בו נחזות גרבויות שונות אחת על גבי רעותה. שומה עליי להתנער מדי פעם רק כדי הוחכח כי עדיין נמצא הוא באותה ידינה.

ארץ מקורות הנפט העשירים בעור, עם קומץ אנשים החי בפאר ובק בו בזמן שהשאר חיים בדלות וימה. ארץ של ארכיטקטורה נהדרת, ומץ מקדשים נפלאים ובנינים מודרניים מודקרים מבין הבקתות הפרימיטיביות שמסביב. ארץ של מסילות ודרכים מודרניות, מרביתה כה מנותקת ד שושארת היא מבודדת לגמרי.

שרשרת ההרים הנמתחת מהים הש' ור עד המפרץ הפרסי, היוותה כעין בצר טבעי, שיעור להשאיר ארץ זו לתתי-ידועה, ובכל זאת חצו אנשים ת הרי הזאגרוס שנשארו בני בלי עם בהרבה מפות ועדיין מהווים כתם וור בעולמה של אסיה. כאן שוכנת אריסטוקרטיה היותר-עתיקה של ה' ולם — שבטי ההרים המהווים רבע אוכלוסייתה של איראן, בת 15 מיל' ון התושבים. הרריים אלה מצטיינים חוסן גופני, כוח חיים ואינטלגנציה בעית, ומקובל הוא שהררי אחד שווה ערכו ל-50 איש בימי מלחמה.

בו בזמן שהאנשים של ההר חיים מלכים, חיים שאר בני השבטים ב' יני גורא, ומדיניות הממשלה לא רק דיכאה אותם אלא גם מנעה מהם את תפוחותם, והם חיים באותם התנאים צרימיטיביים של אבותיהם הקדמונים, תתי החומר השוממים שלהם דומים אלה של אברהם ושרה, שחיו לא הר' ק, באור כשדים, ממש כמו אנשי שבטים.

צ'רילי צ'פלין וגרבי נייילון. בה שעה שבני העיר נמנעים בבזו ביקור אצל אנשי השבטים, ומספרים שורים איך מפשיטים הללו מאורחיהם בגדיהם וממונם, מביטים ה' יריים מגבוה על אחיהם הרכים בני עיר ומבכרים את החיים בארץ שכר ת האלהים — למעלה.

טאמאד, לוחם שהתחנך באנגליה, ה' אן לשבט הגאסקיה, אומר: „היי' י סובל את הערים אילו היו נקי' ג. לעת עתה הרבה יותר בריא על גגות ההרים, לפחות יש לנו מים רמים בפלגים.

אין צורך לעבור מאזור לאזור כדי אאות את ההבדל הרב בדרכי החיים. טהראן, הבירה המודרנית, שוכנים כל יגורדים המוחלטים של פרס, לאורך רחוב לאוזאר עטור העצים, אבניו החמישי של טהראן, ישנם בני יים מודרניים עם חנויות צבועות ב' זריר ומשופעים בסחורות מערביות, וצרים פלסטיים, מקלטי רדיו ועגרי ו' אמריקאיות. איראני צעיר, צר מת' ו' רפוד-כתפיים, תהה ולא ידע אם קנות את הבסטילר או כרטיסים זרט של צ'רילי צ'פלין.

נערות צעירות ונחמדות עוברות ב' קבים גבוהים וגרבי ניילון, מתגנדות זמוקיהן ונועצות מבטיהן בחפציה צאר הנשקפים מוגוגיות חלונות ה' גוה.

מכונניות ב'קוירזום' אצות לאורך גביש, ולמעשה יש יותר מכונניות אשר בתי-שימוש. החידושים הם קלי' דקה. אין שינויים מכריעים מתחתיה.

בלי צעיפים וכיבוד לפני עש' ש שנה ניסה ראוה שאה התקיף זכניס את המערב לאיראן, לגשר בין יסות ב'רלילה ולשלט בבירה מודר' ת. ובאכזריות טאטא מסורת ומנה' ת. הוא הסיר את שמלותיהם של ה' לאים וקרע צעיפי הנשים. הוא סלל יכים, הקים בתי חרושת ובניינים מו' יניים, השאיר את האנשים כושלים זחור במושגים צרים, תרדמה וב' ג גרוע.

אפילו היום, במרכז טהראן הנפלא, ווב לאוזאר — זורמים מים שירדו והרים בתעלות פתוחות הנקראות בות, וזקנים רוחצים את רגליהם,